وطن امروز

روزنامه سیاسی، فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی

صاحب‌امتیاز: مهرداد بذرپاش

مدیرمسوول: محمد آخوندی سردبیر: رضا شکیبایی

نشانی: خیابان انقلاب اسلامی، بین حافظ و خیابان ولیعصر(عج) کوچه سعید، پلاک ۹

روابط عمومی: ۶۶۴۱۳۷۹۲ تحریریه: ۶۶۴۱۳۷۸۳

نمابر: ۶۶۴۱۴۱۳۷ پیام‌گیر: ۶۶۴۱۳۹۴۲

سازمان آگهی‌ها: ۶۱۰۸۶۱۶۳

پست الکترونیک: info@vatanemrooz.ir

چاپ: شرکت رواق روشن مهر

افق

اذان ظهر:	۱۳:۰۸	غروب آفتاب:	۲۰:۲۴
اذان مغرب:	۲۰:۴۵	نیمه‌شب شرعی:	۰۰:۱۵
اذان صبح فردا:	۴:۰۷	طلوع آفتاب:	۵:۵۲

دعای روز چهارم ماه‌رمضان

بسم‌الله الرحمن الرحیم

اللهـمّ قوّنی فیهِ علـی إقامَةِ أمْـرِکَ واذْقْنی فیهِ حَـلاوَةَ ذِکْـرِکَ وأوْزِعْنـی فیـهِ لأداءِ شُـکْرَکَ بِکَرَمِکَ واحْفَظْنی فیهِ بِحِفظِکَ وسِتْرِکَ یـا أبْصَرَ النّاظِرین.

خدایا نیرومندم نما در آن روز به پا داشتن دستور و فرمانت و بچشان در آن شیرینی یادت را و مهیا کن مرا در آن روز برای انجام سپاسگزاری‌ات به کـرم خودت نگهدار مرا در ایـن روز به نگاهداری‌ات و پرده‌پوشی خودت‌ای بیناترین بینایان.

راهنما

برنامه‌های امروز سیما

شبکه	برنامه	پخش
۱	خلوت دل	۱:۳۰
۱	سخنرانی‌مذهبی	۹:۳۵
۱	آن روزها	۱۶:۱۰
۱	امروز هنوز تموم‌نشده	۱۶:۵۰
۱	مجموعه‌داستانی‌مدینه	۲۲:۳۰
۲	با ما بیا سینما/ کارآگاهان کوچک	۹:۱۵
۲	سریال‌فاخته	۱۸:۰۰
۲	جام از نگاه ۲	۱۸:۳۰
۳	بیست‌چهارده	۰۰:۰۰
۳	پخش‌مستقیم‌جام‌جهانی	۰:۳۰
۳	ماه‌عسل	۱۹:۰۰
۳	سخنرانی آیت‌الله مکارم شیرازی	۲۰:۲۰
۳	سریال ایرانی هفت سنگ	۲۱:۰۰
نمایش	توطئه‌برمه	۱۳:۰۰
نمایش	قصه من و دوچرخه بابام	۱۵:۰۰
نمایش	باج ۲	۱۷:۰۰
نمایش	بانی‌چاو	۱۹:۰۰
نمایش	ماشین‌باهوش	۲۱:۰۰
نمایش	حلقه	۲۳:۰۰
تهران	خلوتگه‌عارفان	۰۲:۲۵
تهران	به خانه بر می گردیم	۱۵:۴۱
تهران	دم افطار	۱۹:۵۵
تهران	جشن‌رمضان	۲۱:۴۵
تهران	شاید برای شما هم اتفاق بیفتد	۲۳:۴۵

سلام وطن

پیامک: ۳۰۰۰۸۸ / تلفن: ۶۶۴۱۳۹۴۲

■ با تبریک موفقیت بی‌سابقه تیم ملی والیبال کشورمان در صعود به عنوان نخستین تیم به مرحله نهایی لیگ جهانی، موردی را در این باره به نظرم رسید، از طریق «سلام‌وطن» طرح می‌کنم. چند سال قبل آرزوی بردن یک ست از تیم‌هایی نظیر ژاپن، چین و کره‌جنوبی را داشتیم که رفته‌رفته پیشرفت کردیم و آنها را بردیم و حتی پشت‌سر گذاشتیم و امروز برزیل و ایتالیا و لهستان و سایر قدرت‌های دنیا را به‌راحتی می‌بریم. این حاصل مدیریت صحیح است. نتیجه برنامه‌ریزی دقیق و مدون و به‌روز است. اگر در سایر رشته‌ها از جمله فوتبال هم مانند والیبال بابرنامه باشیم، هیچ بعید نیست با بازی‌های خوب در دوره آینده جام‌جهانی به مراحل بالاتر صعود کنیم. البته یک شرط دارد و آن اینکه مانند والیبال که شعار «ما می‌توانیم» را عملی کردیم، در فوتبال هم به جای آنکه به حاشیه و پرداختن به مدل مو و ماشین‌بازی بازیکنان در رسانه‌ها پرداخته شود، در پی پیشرفت باشیم.

کریمی

■ مومنان از پلیس راهنمایی و رانندگی انتظار دارند نسبت به توقیف و جریمه سنگین خودروهایی که حریم شرع و اخلاق را رعایت نکرده و حرمت ماه بزرگ و عزیز رمضان را با اقدام به روزه‌خواری می‌شکنند، اقدام و آنها را ارشاد کند.

مونس

■ من ساکن منطقه ۱۷شهریور تهران هستم، در چند روز اخیر مکررا قطعی برق داریم. از ساعت ۱۰:۳۰صبح قطعی برق شروع می‌شود. از مسؤولین برق منطقه‌ای تهران خواهشمندم در این گرمای تابستان و زبان روزه به داد شهروندان برسند.

آقایی

ته دیگ

۳۰۰۰۸۸

شانس‌آوردیم برزیل نباخته تا حالا وگرنه توپ رو برمی‌داشت می‌گفت برید کشورهای خودتون بازی کنید!

■ قاب روز

عکس: Getteyimage

فلسطین ـ شهادت دو نوجوان توسط نیروهای اسرائیلی در حمله به کمپ آوارگان جنین در کرانه باختری

■ یادداشت خوانندگان

جایگاه پارادایم واقع‌گرایی در پروسه مذاکرات هسته‌ای غرب با ایران

■ علیرضا مظفری‌نیکو* ■

اندیشمندان علم روابط بین‌الملل، گفتمان «رئالیسم» را پایه و اساس مناسبات، تعاملات و حتی تقابلات کشورها در محیط بین‌المللی قلمداد می‌کنند. غالب نظراتی که در قرن بیستم از دل تاریخ بین‌الملل خارج شد، بر پایه مناظراتی بود که بین مکاتب مختلف فکری، فلسفی و سیاسی صورت گرفته بود و اولین مناظره، مناظره میان «واقع‌گرایان» (رئالیست‌ها) و «آرمان‌گرایان» (ایده‌آلیست‌ها) بوده است.

نظریه واقع‌گرایی از جنگ دوم جهانی تا روزهای پایانی منتهی به فروپاشی کمونیسم (پایان جنگ سرد) گفتمان غالب و تئوری پرطرفدار کشورها در روندهای اخذ تصمیم و پروسه‌های سیاست خارجی بازیگران درگیر و بی‌طرف جنگ دوم جهانی به شمار می‌رفت. تا جایی که در مقاطعی «واقع‌گرایی» با تمامیت «دیسیپلین روابط بین‌الملل» یکسان فرض می‌شد. به‌طور کلی واقع‌گرایی خود به ۲ قسم تقسیم می‌شود:

۱ـ واقع‌گرایی کلاسیک (رئالیسم)

۲ـ واقع‌گرایی ساختاری (نئورئالیسم) [۱]

این قلم بر آن است تا در این یادداشت با شرحی کوتاه از شاخص‌های اصلی گفتمان واقع‌گرایی کلاسیک، المان‌های اصلی و کاربردی این پارادایم را در نحوه تعامل مذاکره‌کنندگان هسته‌ای بازتعریف کند. «واقع‌گرایی کلاسیک» در آثار اندیشمندان و فلاسفه‌ای چون هابز، لاک، آرون، مورگنتا و جان مرشایمر، نضج گرفته و پردازش شده است. از ویژگی‌های مهم این مکتب تاکید بر بدذات و شروربودن انسان است که با صحه‌گذاری بر قدرت‌طلبی و خونریزی بشر همراه می‌شود.

واقع‌گرایی (رئالیسم کلاسیک) در سطوح بین‌المللی با ویژگی‌های زیر تعریف و شناخته می‌شود:

۱ـ «واقع‌گرایی» یک نظریه دولت‌محور است که بازیگران اصلی نظام بین‌الملل را دولت‌ها قلمداد می‌کند.

۲ـ «واقع‌گرایی» بر آنارشیک‌بودن نظام بین‌الملل تاکید داشته و معتقد است در محیط بین‌الملل اقتدار مرکزی وجود ندارد.

۳ـ «واقع‌گرایان» معتقدند دولت‌ها درصدد بیشینه‌کردن قدرت خود هستند. (نظریه کاملا قدرت‌محور)

۴ـ از منظر «واقع‌گرایان» هر کشور یک واحد عاقل و بسیط فرض می‌شود که با عقلانیت حداکثری درصدد تصمیم‌گیری در سطوح ملی برمی‌آید.

۵ ـ «واقع‌گرایان» بر نقش حاشیه‌ای و غیرمستقل نهادها و سازمان‌های بین‌المللی تاکید می‌کنند.

۶ـ «واقع‌گرایان» سیستم «چندقطبی» همراه با یک عامل توازن و ثبات در نظام هژمونیک بین‌الملل را می‌پذیرند و با نظام‌های دوقطبی (در همه اشکالش) مخالف‌هستند.

۷ـ «واقع‌گرایان» مدعی‌اند، قدرت‌های بزرگ بازیگرانی خردمند هستند که ذاتا دارای توانایی‌های نظامی «آفندی» هستند.

۸ـ «واقع‌گرایان» معتقدند، دولت‌ها غالبا شرور، بدذات و پنهان‌کارند و به‌هیچ‌وجه دولت‌های دیگر را از نیات خود مطلع نمی‌کنند. به بیانی دیگر بی‌اعتمادی به دیگران از اصول اساسی «واقع‌گرایی» (رئالیسم و نئورئالیسم) است.[۲]

«واقع‌گرایان» (رئالیست‌ها) نهادهای بین‌المللی را مهم تلقی نمی‌کنند و بر این مساله تاکید دارند درست است که دولت‌ها گاهی از طریق نهادهای بین‌المللی عمل کرده و اعمال قدرت می‌کنند اما آنچه اصل است میزان سطوح توزیع قدرت میان قدرت‌های بزرگ است. این دولت‌ها و قدرت‌های بزرگ هستند که به نهادها و سازمان‌های بین‌المللی شکل و قوام و استمرار می‌دهند تا با این تاکتیک بتوانند سهم خود را از قدرت جهانی حفظ و افزایش دهند. «جان مرشایمر» که از تئوری‌پردازان مکتب «واقع‌گرایی کلاسیک» است در کتاب «تراژدی سیاست قدرت‌های بزرگ»، اعلام می‌کند تنها راه قدرت‌های بزرگ برای مقابله با تهدیداتی که متوجه بقای آنهاست، عبارت است از به حداکثر رساندن قدرتشان. قدرت‌های بزرگ بازیگران عاقلی هستند، آنها نسبت به محیط خارجی خود آگاهند و برای بقای خود در محیط بین‌الملل رفتارهای استراتژیک مناسب را انتخاب می‌کنند. آنها باید به اولویت‌های دیگر دولت‌ها و اینکه رفتارشان چه تاثیری بر رفتار دولت‌های دیگر دارد و اینکه چه میزان این تصمیمات بر روندهای استراتژیک «حفظ بقا» اثر می‌گذارد، توجه کنند. طبیعی است دولت‌های بزرگ به دلیل عدم اطمینان از نیات دیگر دولت‌ها، هیچ‌گاه سرنوشت خود را به سرنوشت دیگران گره نمی‌زنند و برای خود مسجل می‌دانند که دوستی‌ها و دشمنی‌ها همیشه موقت بوده و آن هم برای حفظ منافع حداکثری است.[۳]

از منظر واقع‌گرایان، قدرت‌های بزرگ می‌توانند از منازعه با «حاصل‌جمع صفر» فراتر رفته و وارد فضایی شوند که همکاری در آن با شرایطی خاص امکانپذیر باشد. آن شرایط خاص، پردازش و تقویت یک تئوری کاملا «بدبینانه» است که حاکی از فشار ساختارهای نظام بین‌الملل و سازمان‌های جهانی و نیز ابرقدرت‌های هژمونیک بر سایر کشورهای غیرقدرتمند برای تعقیب سیاست‌های رقابتی در قبال همدیگر، آن هم به نفع قدرت‌های بزرگ است.[۴]

تحلیل گفتمان رئالیسم در روند پروسه مذاکرات هسته‌ای با غرب:

۱ـ براساس گزاره‌های «واقع‌گرایی» در نظام بین‌الملل سازمان‌ها و نهادهای بین‌المللی و جهانی به عنوان ابزارهایی در دست دولت‌های قدرتمند محسوب می‌شوند. بدیهی است فضاسازی‌های متعدد و تلاش در راستای صدور قطعنامه‌های چندگانه و اعمال تحریم‌های اقتصادی علیه جمهوری اسلامی ایران در این راستا معنابخش خواهد بود.

۲ـ اصل و اساس «واقع‌گرایی» بر پایه بدبینی و شرارت انسان‌ها و دولت‌ها بنا شده است، این گزاره ترجمان همان تصور ذهنی ـ تاریخی غربی‌هاست که چندین بار هم اتفاقا به زبان آورده شده است. همان جمله‌ای که وندی شرمن در پایان اولین دور مذاکرات با تیم جدید مذاکره‌کنندگان در دولت یازدهم به زبان آورد و گفت: ایرانیان بدذات بوده و دارای لایه‌های رمزآلود، پنهانی و فریبکارانه متعددی هستند.

۳ـ «واقع‌گرایان غربی» نه‌تنها دولت ایران را موجودی عاقل می‌انگارند بلکه تاکید دارند نوعی عقلانیت حساب‌شده در رفتارهای دیپلماتیک دولت یازدهم مشهود است که این نشانه‌ها نهایتا ایران را متمایل (یا مجبور) به انتخاب از میان گزینه‌های مطروحه تحمیلی می‌کند. غرب درصدد است ایران را ناچار به انتخاب کند، انتخابی که در نهایت تهران نیز به سرنوشت «پیونگ یانگ» دچار شده یا اینکه سرنوشت پرونده هسته‌ای ایران با قبول شرایط کاملا مستبدانه ضمن توافقنامه احتمالی، منجر به رهایی این کشور از بندهای تحریم می‌شود.

۴ـ «واقع‌گرایان غربی» مدعی‌اند روابط پیدا و پنهان ایران با «حزب‌الله» و همچنین حمایت‌های ایران از «بشار اسد» در صورت دستیابی ایران به سلاح هسته‌ای منجر به چالش‌سازی و تهدیدآفرینی امنیتی برای همپیمانان استراتژیک غرب (بویژه رژیم‌اشغالگر) خواهد شد. پس غرب مکلف است در راستای تامین امنیت حداکثری و حفظ بقای خود، مدام در مسیر دستیابی به توافق جامع و کامل سنگ‌اندازی و مانع‌تراشی کند تا پروسه «ایران‌هراسی» همچنان به قوت خود باقی بماند.

■ **کلام آخر**

اولین پیامد آنارشیک‌بودن فضای بین‌المللی، بی‌اعتمادی دولت‌ها به همدیگر است که در این میان به‌صورت اتوماتیک تئوری و الگوی «خودیاری» تقویت خواهد شد. تئوری «خودیاری» تاکید بر این اصل است که هیچ کشوری برای تامین امنیت خودش نمی‌تواند و نباید به دیگران خوش‌بین و متکی باشد. امید به دیگری یعنی نابودی خود. پس عقلانی است براساس همه آموزه‌هایی که غربی‌ها در این پروسه بر آن تاکید داشته و مصر هستند، ما هم به طرف مقابل خودمان خوشبین نباشیم و به دشمن در حال گفت‌وگو اعتماد نکنیم.

*کارشناس ارشد علوم سیاسی گرایش خاورمیانه

■ **منابع:**

۱ـ جیمز دوئرتی و فالتزاگرف، نظریات متعارض در روابط بین‌الملل، ص ۱۳۸

۲ـ سیف‌زاده، نظریه‌پردازی روابط بین‌الملل، ص ۱۲۰

۳ـ جان مرشایمر، تراژدی سیاست قدرت‌های بزرگ، ترجمه چگنی‌زاده، ابرار معاصر، ص ۱۰۷

۴ـ جان مرشایمر ـ تراژدی سیاست قدرت‌های بزرگ ـ ترجمه چگنی‌زاده ـ ابرار معاصر ـ ص ۳۴۴

■ یادداشت روز

شبکه ملی اطلاعات چه شد؟

منتظر گزارشیم آقای وزیر!

ادامه از صفحه اول

آنها که نه می‌دانند و نه می‌خواهند بدانند نیز باید این موضوع را در نظر بگیرند که فرداروز آیندگان با نیت‌خوانی از انگیزش‌های مدیران کم‌کار گذشته یاد نمی‌کنند. پس همانگونه که ملت ما امروز به واسطه دیرکرد رژیم پهلوی در تامین بموقع زیرساخت‌های علمی و صنعتی انرژی هسته‌ای رنج تحریم را به جان می‌خرند و لعنتی بر گذشتگان می‌فرستند، فرداروز احتمال اینکه ساکنان «مستعمره مجازی ایران» گذشتگان را با انگ «خیانت» یاد کنند، کم نیست. حال گمان کنید در چنین فضایی اندازه «دغدغه‌های بی‌ارزش حزبی» چقدر است! از دست رفتن حاکمیت کشور بر فضای مجازی یعنی بیکار باقی ماندن جوانان ایرانی در عصری که اغلب مشاغل آن وابسته به تکنولوژی‌های اطلاعاتی آینده است. بستر که از ما نباشد شغلی نیز اگر باشد به ایرانی نمی‌رسد! سست‌عنصری در این مسیر برابری می‌کند با وابستگی کشور به پیشرانه‌های اقتصادی دیگران! آیا هیچ کشوری پیدا می‌شود در میانه جنگ اطلاعاتی تجاری به دیگری رحم کند و بخشی از اطلاعات مورد نیاز ایرانیان را به آنها بدهد تا رشد اقتصادی‌شان متوقف نشود؟! البته که نه! در جهانی که پول رایج آن به «بیت کوین» یا سکه اینترنتی در حال تبدیل است چه کسی زیرساخت به دیگری اجاره می‌دهد برای درنوردیدن مرزهای اقتصادی خودش؟! اگر رشد اقتصادی می‌خواهیم باید «شبکه ملی اطلاعات» داشته باشیم. اگر نیازمند اشتغالزایی با حداقل قیمت تمام‌شده هستیم باید زیرساخت‌های ملی و حتی فراملی در کشورهای دوست برپا کنیم. اگر می‌خواهیم مثل امروز در دایره قدرت بمانیم و تبدیل به کشوری توسعه‌یافته شویم باید در جمع قدرت‌های سایبری آینده با دست پر حاضر شویم. البته واضح است که در این میان برخی اهداف که امروز به نظرمان مهم می‌رسند نیز قابل دستیابی است. از دسترسی به سرعت اینترنت بیشتر گرفته تا به راه افتادن انواع خدمات و سرویس‌های داخلی که حقیقتا زندگی انسانی را آسان‌تر می‌کنند. اینجا صحبت از سرویس‌های هتلداری، خدمات هواپیمایی، شبکه اشتراک اطلاعات ملی، سرویس تماشای فیلم و انواع سرگرمی‌های دیگر شامل بازی‌های اینترنتی و شبکه‌های اجتماعی و جست‌وجوگرهای بومی پرقدرت و شفافیت اقتصادی بنگاه‌های پولی- مالی است. حال تصور کنید به واسطه به راه انداختن زیرساخت بزرگ ارائه همه این خدمات به مردم به نام «شبکه ملی اطلاعات» تا چه اندازه مشاغل مختلف در کشور تحت تاثیر قرار خواهند گرفت! شمارش کنید تا چه میزان شغل ارزان قیمت با کیفیت بالا و درآمد عالی در کشور ایجاد خواهد شد! یک لحظه تصور کنید چند هزار شرکت خصوصی IT به واسطه به راه افتادن این شبکه ملی ارتزاق خواهند کرد. حتی با یک برنامه‌ریزی دقیق دولت می‌تواند میزان اتکای خود به درآمد حاصل از فروش نفت را نیز کاهش دهد. اکنون درک این موضوع که چرا همه شبکه‌های رسانه‌ای دشمن با تقلیل اندازه «شبکه ملی اطلاعات ایران» به یک ماشین فیلترینگ بی‌فایده، درصدد تخریب آن برمی‌آیند، کار سختی نیست. ما منتظر گزارشیم آقای وزیر!

پیامک خوانندگان ۳۰۰۰۸۸

سلام وطن ۶۶۴۱۳۹۴۲

آب‌وهوا

اراک	۳۶ / ۲۳	زنجان	۲۸ / ۱۶
اردبیل	۱۸ / ۱۳	ساری	۲۷ / ۲۲
ارومیه	۳۱ / ۱۶	سمنان	۳۹ / ۲۷
اصفهان	۳۸ / ۲۰	سنندج	۳۸ / ۲۳
اهواز	۴۷ / ۲۹	شیراز	۴۰ / ۲۲
ایلام	۳۷ / ۲۳	شهرکرد	۲۵ / ۱۴
بجنورد	۳۲ / ۱۸	قزوین	۳۴ / ۱۸
بیرجند	۳۵ / ۲۱	قم	۴۲ / ۲۳
بندرعباس	۳۷ / ۳۱	کرج	۳۶ / ۱۹
بوشهر	۳۷ / ۲۹	کرمان	۳۸ / ۲۰
بوموسی	۳۵ / ۳۰	کرمانشاه	۳۹ / ۱۶
تبریز	۳۰ / ۰۹	گرگان	۳۲ / ۲۴
تهران	۳۷ / ۲۴	مشهد	۳۵ / ۲۳
خرم‌آباد	۴۱ / ۲۲	همدان	۳۴ / ۲۰
رشت	۲۹ / ۲۳	یاسوج	۳۷ / ۱۸
زاهدان	۳۸ / ۲۲	یزد	۴۱ / ۲۵

تقویم تاریخ

■ **شهادت عالم مجاهد و فقیه نستوه آیت‌الله «محمد صدوقی» چهارمین شهید محراب (۱۳۶۱ ش)**

آیت‌الله محمد صدوقی در سال ۱۲۸۷ ش برابر با ۱۳۲۷ قمری در یزد دیده به جهان گشود. خانواده شهید صدوقی از نواده مرحوم شیخ صدوق هستند و پدر او یکی از روحانیون معروف یزد بود. آیت‌الله صدوقی مقداری از تحصیلات خود را در یزد و اصفهان گذراند و سپس برای ادامه تحصیل به قم مهاجرت کرد. وی به مدت ۲۱ سال در قم به فراگیری علوم اسلامی پرداخت. پس از درگذشت آیت‌الله شیخ‌عبدالکریم حائری، مؤسس و مدیر حوزه علمیه قم، اداره قسمتی از حوزه علمیه به شهید صدوقی واگذار شد. با رسیدن سال ۱۳۳۰ ش و فوت عالم بزرگ دینی یزد، با درخواست مردم و توصیه حضرت امام و بزرگان به آیت‌الله صدوقی، ایشان به یزد بازگشت و به انجام وظایف دینی و انقلابی پرداخت. این عالم ربانی از آغاز مبارزات حضرت امام خمینی(ره) چه پیش از قیام ۱۵ خرداد و چه پس از آن، همواره از یاران و مروجان افکار متعالی حضرت امام محسوب می‌شد. این شخصیت والامقام پس از پیروزی انقلاب اسلامی از طرف مردم یزد برای تدوین قانون اساسی راهی مجلس خبرگان شد و در راه تثبیت اصل ولایت فقیه، تلاش فراوانی از خود نشان داد. ایشان همچنین به عنوان نماینده امام و امام‌جمعه یزد برگزیده شد و به روشنگری و ارشاد مردم همت گماشت. سرانجام آیت‌الله محمد صدوقی در روز ۱۱ تیر ۱۳۶۱ مطابق با دهم ماه مبارک رمضان سال ۱۴۰۲ ق، پس از ادای نماز جمعه در حالی که جایگاه را ترک می‌کرد، منافقی با به آغوش کشیدن آن بزرگوار و منفجر کردن نارنجکی که در دست داشت، ایشان را در خون خود غوطه‌ور ساخت. آن شهید بزرگوار که به حق، شیخ‌الشهدا و چهارمین شهید محراب نامیده شده است، به آرزوی دیرین خود رسید و به معراج خود که شهادت بود، دست یافت.

■ **درگذشت «ژان ژاک روسو» فیلسوف و متفکر شهیر فرانسوی (۱۷۷۸م)**

«ژان ژاک روسو» اندیشمند و نویسنده بزرگ فرانسوی در ۲۸ ژوئن سال ۱۷۱۲ در شهر «ژنو» سوییس از خانواده‌ای فرانسوی و پروتستان به دنیا آمد و در شب دوم ژوئیه ۱۷۷۸ در قصر «آرمی نوویل» در حوالی پاریس در گذشت. خانواده روسو در اصل فرانسوی بودند ولی در سال ۱۵۴۹ برای گریز از کشته شدن به‌دست کاتولیک‌ها به ژنو روی آوردند. پس از چند ماه، عموی روسو او را به کشیش پروتستان دیگری به نام «لامبرسیه» در دهکده‌ای در جنوب ژنو به نام «بسی» سپرد و روسو نزدیک به ۲ سال را نزد او و خواهرش گذراند. در روز دوم ژوئیه ۱۷۷۸ به دلیل سکته مغزی، در منزل خود در نزدیکی پاریس چشم از جهان فروبست. «رؤیاهای گردشگر تنها»، اثر خیال‌بافانه ناتمام او و کتاب پرآوازه «اعترافات» که شرح زندگی ۶۶ ساله او است، پس از مرگش به چاپ رسیدند.

■ **وحدت ویتنام شمالی و جنوبی پس از ۲۰ سال جدایی (۱۹۷۶م)**

پس از خروج نیروهای استعمارگر فرانسوی از ویتنام و تقسیم ویتنام به ۲ قسمت شمالی و جنوبی، طی سلسله حوادثی جنگی خونین بین ویتنام جنوبی همراه با حمایت همه‌جانبه آمریکا با ویتنام شمالی تحت حمایت کمونیست‌ها درگرفت که بیش از یک دهه قتل و غارت و کشتار صدها هزار نفر از مردم غیرنظامی ویتنام را به دنبال آورد. همچنین ورود مستقیم نیروهای نظامی آمریکا به ویتنام باعث شد ماهیت تجاوزکارانه سیاست آمریکا آشکار شود و افکار عمومی جهان را علیه دولت آمریکا بسیج کند. در نهایت نیروهای اشغالگر آمریکایی تحت فشار شدید افکار عمومی و بدون اخذ نتیجه‌ای از جنگ ویتنام و با تحمل تلفات فراوان در سال ۱۹۷۳م از ویتنام خارج شدند و دولت سایگون، پایتخت ویتنام جنوبی، در ۳۰ آوریل ۱۹۷۵م سرنگون شد. بدین ترتیب ملت ویتنام پس از چند صد سال مبارزه با چینی‌ها، فرانسوی‌ها، ژاپنی‌ها و آمریکایی‌ها سرانجام از یوغ استعمار آزاد و در اولین قدم، خواستار اتحاد ۲ قسمت شدند. سرانجام در دوم ژوئیه ۱۹۷۶م ویتنام شمالی و جنوبی پس از بیش از ۲۰ سال جدایی، اتحاد خود را عنوان کرده و استقرار رژیم جمهوری سوسیالیستی ویتنام به پایتختی هانوی اعلام شد.